

Joost Groeneveld

Accountant wil leuker werk

In het oude Griekenland waren de Olympische spelen aan mannen voorbehouden. Het Guinness Book of Records zal wel een mannenuitvinding zijn. Ik heb geen pogingen ondernomen daarin te worden vermeld. 'Nee logisch', zult u zeggen, 'hoe zou je dat voor elkaar hebben willen krijgen?' Dat is een flauwe opmerking. Je moet de grootste taart hebben gebakken, of het langst onder water zijn gebleven, dat laatste liefst letterlijk en zonder te zijn verdronken. U heeft gelijk: dat is voor een accountant niet zomaar weggelegd. De grootste fraude te hebben opgespoord, zou leuk zijn, maar ik krijg de indruk dat ook zoiets niet door accountants gebeurt (ik lees net het boek over de vastgoedfraude, vandaar). En in vergelijking met de miljarden van Madoff maakt onze vastgoedfraude geen deuk in een pakje boter. Toch, er is hoop nu de accountant tipgeld blijkt te kunnen krijgen. Onder zijn accountantscover infiltreert hij en wacht hij zijn kansen af ... De jaarrekening wordt zijn avonturenroman. Hij doet terzake de ondernemingsleiding dubieuze voorstellen. En hoopt dat zijn verradersloon zo nog wat oploopt. Alles voor het goede doel. Dat is nog eens wat anders dan die saaie verklaringen.

Spanning en sensatie. En macht. In dat verband is het voor de accountant interessant om het controle-object te verleggen van de jaarrekening naar 'de beheersorganisatie van de te controleren organisatie', zoals De Rooy en Kienstra in *'Accountant'* (april 2011) voorstelden. In mijn woorden: control the controller. Het omspanningsvermogen van de accountant lijkt – zodoende – eindeloos groot te zijn. Hij is een alleskunner. In hun woorden: 'Als een wettelijk kader kan worden gecreëerd vanuit een dergelijke insteek, is de accountancy weer helemaal terug bij haar belangwekkende maatschappelijke functie uit het verleden. ... Je gaat dan veel meer toe naar een rol van de accountant die kijkt in hoeverre een organisatie 'in control' is, in een vaak complexe omgeving. Dan wordt het pas weer echt een leuk vak'.

Neem mij niet kwalijk, ik dacht aan een 1-april-grap. Die belangwekkende functie van weleer bestond er uit dat een accountant met betrekking tot de jaarrekening vaststelde dat de andere deelnemers aan het economisch verkeer (niet) belazerd werden. De accountant maakte

ten aanzien van de toekomst een veronderstelling ('going concern') en baseerde zich overigens op het verleden dat hij 'gerealiseerd' noemde, waardoor hij over 'feiten' kon praten die hij als 'objectief' kon bestempelen, liefst zichzelf inclusief. Uitgaande van realisatie en op basis van dat 'going concern'-principe is er geen plaats voor risico. Dat was dan ook beperkt tot een voorziening dubieuze debiteuren en ten aanzien van valuta een translatierisico (dat nauwelijks als risico kan worden gekwalificeerd). Moeilijk genoeg allemaal, zo blijkt bij herhaling. Tegen deze achtergrond kan ik de nostalgie van de heren De Rooy en Kienstra niet volgen. Ze willen helemaal niet terug. Ze willen verder. Met macht ontleend aan de wetgever. Verbeeld ik het mij: zonder de macht van de wetgever is die functie niet zo belangwekkend dat er een markt voor is?

Als je geen plezier meer hebt in je werk als accountant, kun je met dat werk ophouden. Je gaat iets anders doen. Bijvoorbeeld, je wordt controller en je houdt je bezig met de beheersorganisatie van de organisatie die je vroeger als accountant misschien wel controleerde. Zonder wettelijk monopolie kun je werk doen dat ook door je opdrachtgever als wenselijk wordt beschouwd. Dat geeft vaak grote voldoening. Ik kan het aanraden. En je kunt er heel machtig door worden. Zoals bijvoorbeeld Jos Nijhuis en Ben van der Veer. Ik verwijs de belangstellende accountant naar bladzijde 10 van *Accountant*, januari/februari 2011 (toch een soort Guinness Book of Records). Maar ik denk dat ik het begrijp. Accountancy is niet leuk meer. Dan moet de wetgever het weer leuk maken. Het zou toch jammer zijn dat al die hoogopgeleide accountants werk doen ('afvinken van checklists') dat hun assistent volgens 'Senior staffer' ook kan doen (www.accountant.nl/Accountant/Opinie/Meningen/Verleg+het+object+van+de+accountantscontrole.aspx). Teleurstellend dat het bedrijfsleven dat zelf niet inziet. Je zult maar accountant zijn. Iets meer mededogen zou toch wel op zijn plaats zijn. Een vakantiereisje cadeau krijgen is dubieus. Dat heb ik geleerd van de vastgoedfraude. **An**

Drs. Joost Groeneveld RA RV, directeur Wingman Business Valuators B.V., Breda.